

1. Až doslúžim (Martin Mašek)

1. C Ami Dmi G
 C Ami Dmi G
Až doslúžim, chcem do zberu, tak sa mi to javí,
spolu s kôpkou papiera, hoci budem zdravý,
 Dmi G C Ami
hoci budem plný síl a vážiť iba do sto kil,
 C $G^\#$ G C G^7 G
až doslúžim, chcem do zberu.
2. Až doslúžim, chcem do zberu so spevom na perách,
znej moja pieseň veselá, už stojím vo dverách,
pozrite sa na Martina - to je druhotná surovina,
doslúžil - šiel do zberu.
3. Až doslúžiš, choď do zberu druhotných surovín,
neskúšaj sa obesiť a nepúšťaj si plyn,
sú tu lepšie perspektívy, aj po smrti večne živý,
až doslúžiš, choď do zberu.
4. Až doslúžiš, choď do zberu druhotných surovín,
prežiješ pár krásnych liet a zopár krásnych zím,
tančí a spievaj od radosti, tu nezáleží na akosti,
až doslúžiš, choď do zberu.
5. Až doslúžime, chceme do zberu všetci spoločne,
aby sme tu netrčali len tak, zbytočne,
aby nám nebolo clivo, spolu s celým kolektívom,
až doslúžime, chceme do zberu.

2. Ať hodí kamenem (František Kasl)

1. Ami G F Ami
 G F C
Chodím si po svete s rukama v kapse, sleduju cvrkot zpozvzdáli,
snážim sa dělat jen, co se mi zachce, nehasím, co mě nepálí,
 Dmi G C Dmi G E
zahlédnu jiskru, a hned se ztratí, dřívě, než chytne plamenem,
 Ami G Ami E Ami
a kdo má pocit, že je snad jinej, ať klidně hodí kamenem.
2. Když zjistím, že mi jde výplata dolů, u piva hlučně nadávám,
když se pak s vedoucím sejdem spolu, ihned mu ruku podávám,
nabídnu srdce a z levé kapsy bankovky v barvě zelené,
a kdo má pocit, že je snad jinej, ať klidně hodí kamenem.
- R: F E
 F E
Jsem trochu servilní, nikdy však drzý,
však nemusím bejt rovnej chlap,
 Ami G
jak řeknu větu, hned mě to mrzí,
 Ami E Ami
bojím se, že jsem vedle šláp'.
3. Nenosím u sebe granát či minu, chovám se celkem normálně,
na úřad přináším lahvinku ginu, potom se třesu v čekárně,
zdali mi dnes už to razítko dají na lejstro vlastně bezcenné,
a kdo má pocit, že je snad jinej, ať klidně hodí kamenem.
R: F E F E Ami G Ami E Ami
4. Mám úctu k těm, co šli za svou pravdou, sám pro ni zemřít odmítám,
nechám to na jiný, ať mi ji najdou, a já ji vděčně uvítám,
mluvíme o těch, co zbytečně padli, občas si na ně vzpomenem,
[: a kdo má pocit, že je snad jinej, ať klidně hodí kamenem. :]

3. Bože můj, otče můj (Sklo)

1. Ami G F G Ami G Dmi
 C Dmi C G Ami G Ami E
Bože můj, otče můj, veď je ten svet zmotaný,
čo vystojí, čo vystojí chudobný poddaný,
 C Dmi C G Ami G Ami E Ami $\frac{Ami}{C}$ $\frac{Ami}{H}$
čo vystojí, čo vystojí chudobný poddaný.
2. Každý ho sužuje, platu nepovyšuje,
[: veď sa nazdá, že naveky panuje, panuje. :]
3. Vy páni zemani, my sme vaši poddaní,
[: však budeme v čiernej zemi zrovnaní, zrovnaní. :]
4. Jak sedliak, tak i pán, všetci musia umriťi,
[: všetci musia v čiernej zemi uhníťi, uhníťi. :]
5. Pánovia, pánovia, za čo my vám robíme,
[: či to len za tú zem čiernu, čo po nej chodíme? :]

4. Bohužiaľ (Peter Malovič)

1. Dmi A Dmi G
 Dmi A Dmi A
Bohužiaľ, zvetrávame, je to tak, vážení,
nech robíme čokoľvek, je to tak,
 Dmi A Dmi G
hoci sme rôznej akosti, svet i čas sa rovnako zlostí,
 Dmi A Dmi A
padá to z nás, je to tak.
 F C
- R: Slová v povetří sú naším popolom,
 Dmi A
ľahkým dotykom sa spájajú s tebou
 Dmi A Dmi A
ako mráz, keď kreslí na sklo kvety,
 F C Dmi A Dmi A Dmi A (D)
na na na ...
2. Možno z nás zostanú aspoň maličké kamienky
podobné zvláštne mu ovociu,
ak budeš mať náladu, zohni sa pre pár z nich,
zájdi k rieke a pokús sa o žabku.

R:

5. Diego (Chrupa)

1. D Emi G D
R: Diego, don Diego, krásny koně máš,
 Emi G D
Diego, don Diego, proč máš v očích pláč?
 D Emi G D
1. Za to hříbě, done Diego, tady nuggety všechny mé máš,
 Emi G D
za to hříbě, done Diego, za tu malou bílou tvář.
- R:
2. Do očí pohleď svému koni, až v nich uziš ohňů zář,
pak skloň hlavu do jeho hřívy a vzpomeň na těch chvíl pár.
- R:
- Rec: Tenkrát, tenkrát jsem ještě nevěděl, staříčký done Diego,
co
to hříbě pro tebe znamenalo, nevěděl jsem, že se přihnalo
ráno štváno září ohňů až k vratům tvého ranče s malým
živým
uzlíčkem v sedle.
- R:

6. Jabko (Pražce)

1. $\frac{D}{F\#}$ G
Zas tvářím se kysele na všechny lidi kolem sebe,
 $\frac{D}{F\#}$ G
když daleko jsi ode mě, blízko k zoufalství mě vedeš.
- R: Emi G
Blues se táhne jako med, když nejsi se mnou,
 Emi
jak můžu jen na tebe nemyslet,
 F C G D
neříkej, že musíš jít, chtěl bych u tebe bejt.
2. Smíchám tmu s únavou, vypiju nápoj zapomnění,
stejně vím, že neusnu, snad i já se ti v noci budu zdát.
- R:
- 3.=1. F C G D
R: + neříkej, že musíš jít, chtěl bych u tebe bejt ...

7. Jdou, a tak si jdou (Zrcadlo)

- D G D
[: Jdou, a tak si jdou, jdou, a jedno je, kam,
 G D
a tak si jdou, jdou, a tak si jdou dál, :]
 Emi A D
uvidíš zas výšku hor a krásu ranních par,
 Emi A D A
netíží tě svědomí, co bude zítra a jak dál,
 D G D
jdou, a tak si jdou, jdou, a jedno je, kam,
 G D
a tak si jdou, jdou, a tak si jdou dál.
 Hmi A G D
Z výšky letních mraků se snáší vlahý déšť,
 Hmi A G A
závidíš všem ptákům a chtěl byses k nim vznést,
 D G D
nést, jen tak se nést, a jedno je, kam,
 G D
jen tak se nést a zpívat si dál
 Emi A D
písničku o lásce a o všem, co máš rád,
 Emi A D A
tvůj hlas v dálce ztrácí se, ty přesto zpíváš dál,
 D G D
[: jdou, tvé kroky jdou a ztrácí se hlas,
 G D
tvé kroky jdou, tak zpívej si dál, :]
 G D
jdou, tvé kroky jdou a ztrácí se hlas,
 G D
tvé kroky jdou, tak zpívej si dál ...

8. Jedenkrát (Václav Neckář / Harry Belafonte)

- C Emi F G
1. Jednou se otoč, jen jedenkrát, jenom jedenkrát,
 C Emi F G
jednou se otoč, jó, synáčku můj,
 C Emi F Fmi
jedenkrát, a jsi malý, jedenkrát, a jsi pán,
 C Ami G C
jedenkrát potkáš dívku sladkou jak marcipán,
 C Emi F Fmi
jedenkrát, jedenkrát, jedenkrát, jó, jedenkrát,
 C Ami G C
jedenkrát potkáš dívku sladkou jak marcipán.
2. Jednou se otoč, jen jedenkrát, jenom jedenkrát,
jednou se otoč, jó, synáčku můj,
jedenkrát, a je ráno, jedenkrát, a jdeš spát,
jedenkrát, a tu dívku hned musíš si brát,
jedenkrát, jedenkrát, jedenkrát, jó, jedenkrát,
jedenkrát, a tu dívku hned musíš si brát.
3. Jednou se otoč, jen jedenkrát, jenom jedenkrát,
jednou se otoč, jó, synáčku můj,
jedenkrát, a je léto, jedenkrát, a je sníh,
jedenkrát, a už slyšíš další dětský smích,
jedenkrát, jedenkrát, jedenkrát, jó, jedenkrát,
jedenkrát, a už slyšíš další dětský smích.

9. Kdo prošel blátem a louží (Javory)

- G D
1. Kdo prošel blátem a louží,
 Emi Hmi
přesto však doufá a touží
 C G
být k slunci blíž, křídla spálit,
 A D
do mojí chýše je zván.
2. Kdo popsal šrámy svou kůží,
rozeznal plevel od růží,
kdo lásku křehkou chce chránit,
do mojí chýše je zván.
- R: G A C D
Smí přinést dávná přání, čas návratů a tání,
 G A C D
klíč od svých vzdušných zámek, pár šňůrek od opánků,
 G A C D
stín, který v létě chladí, žár, který mūrám vadí,
 G A C D G
své kotě - mládě slepé, krev, která v žilách tepe dál.
- 3.=1.
4.=2.
R:

10. Kdysi před léty (Javory)

G D G
Kdysi před léty si lidi občas zazpívali,
D G
kdysi před léty byl prý na to klid,
D G
dneska je to jinačí, co bychom si namlouvali,
D G
ale říkat si to nestačí, pojdte vstát a jít,
D G
jít krajinou a učit se zas slyšet slova
D G
těch starých písní, které člověk znal,
D G
zpívat a hrát a sem-tam si i pamatovat,
D G
kdo jen chvíli stál, že stojí opodál.

11. Marsyas a Apollón (Marsyas)

- G Ami⁷ D*
1. Ta krásná dívka, co se bojí o svoji krásu,
G Ami⁷ C G
Athéna jméno má za starých dávných časů,
Ami⁷ D
odhodí flétnu, hrát nejde s nehybnou tváří,
G Ami⁷ C G
ten, kdo ji najde dřív, tomu se přání zmaří.
Emi D Em C
R: Tak i Marsyas zmámen flétnou věří, že musí přetnout
G D C G D G
[: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh. :]
- Bláznivý nápad, snad nejvš Marsyas míří,
Apollón souhlasí, oba se s trestem smíří,
král Midas má říct, kdo je lepší, Apollón zpívá,
o život soupeří, jen jeden vítěz bývá.
R: Tak si Marsyas zmámen flétnou věří a musí přetnout
[: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh. :]
- Obrátí nástroj, už ví, že nebude chválen,
prohrál a zápolí, podveden vůli krále,
sám v tichém hloučku, sám na strom připraví ráhno,
satyra k hrůze všech zaživa z kůže stáhnou.
R: Tak si Apollón změřil síly, každý se musel mýlit,
[: nikdo nemůže kouzlit a hrát líp než bůh. :]
- Ta krásná dívka, co se bála o svoji krásu,
dárkyně moudrosti za starých dávných časů,
teď v tichém hloučku v její rukou úroda, spása,
Athéna jméno má, chybí ji tvář a krása.
R: Ty dy dy ...

12. May Day (Folklok)

- G D G*
1. Z ranveje stoupáme na křídlech přání,
C C[#] D
každý si může cokoli přát,
G D G
v hospodě za dveřmi s nápisem „pání“
C C[#] D
všichni jsme nechali svůj bláhovej strach.
Emi Hmi
***:** Ručičky přístrojů pomalu stoupaj',
C D
ještě chvíli, a začneme hrát,
Emi Hmi
oblaka v rytmu s námi se houpaj',
C D
hledišťe pod náma jak by šlo spát.
G Emi
R: May Day, voláme, May Day,
Ami D
nadobro ztraceni jsme v modravých dálkách,
G Emi
May Day, voláme, May Day,
Ami D
slunce se vpaluje nám pod obočí,
G Emi
May Day, voláme, May Day,
Ami D
pár not na čistých stránkách,
G Emi
May Day, voláme, May Day,
Ami D
dokud se vítr neotočí.
- Pomalou po kapkách čas se nám krátí,
dole jsme zapomněli padáky vzít,
těžko někdo z nás zpátky se vrátí,
konečně máme, co chtěli jsme mít.
***:**
R:
R:

13. Moravská (???)

- G A D*
1. Idú chlapi z Moravy, idú vlakom do Prahy,
C G D
ze Zbrojovky vlajkonoši, to sú přeci dobří hoši.
- Chlapi jako maliny nasednú do šaliny,
nasednú si na podzemku, idú všeci na Bohemku.
- A už vlajú prapory, našich chlapcov opory,
sú to chlapi z Moravy, lejú vínko do hlavy.
A G D
***:** A keď zbylo vína troška, našel si Krópa Jaróška,
C G D
Jaróšek je bohovský, nakopnul ho Bičovský.
- Píšťalienka kovová inženýra Christova
zahrála tak pěkně v altu, Jaróšek je na penaltu.
- Pražáci sú tvrdí hoši, tvrdí hoši, vlajkonoši,
tož sa chopme svých kyjů, než nám gemby rozbijú.
***:** Vítězství pak bylo naše, vyhrály to naše flaše,
sú to flaše z Moravy, bijú pražské do hlavy.
- Idú chlapi po dráze, dobře bylo jim v Praze,
těžko mohlo býti líp, dostali to, hip, hip, hip!

14. Mám sa výborne (Dušan Valúch)

1. G Emi G Emi
Na kolotoči služobných ciest
 G Emi G Emi
okresných a ešte väčších miest
 C D G D Emi
som náhle ochabol, akoby sa vo mne zadrel piest,
 C G D G
jé jé, akoby sa vo mne zadrel piest.

2. Pozbieral som v sebe zvyšky síl,
na akýsi salaš dorazil,
pozdravil som sa a požiadal som baču o azyl,
jé jé, požiadal som baču o azyl.

R: G D G D G
Láskavá valaská postava, zamastené gate aj hlava,
 C G D G
nemal námiety, takže uňho zostávam,
 D G D G
učím sa tu vrčať, učím hrýzť, zdochne Dunčo, ja sa môžem zísť,
 C G D G
brešom ostošeť, strážiť stádo, to je veľká česť,
 C G D G
mám sa výborne, mám kde spať a mám čo jesť.

***** G Emi G Emi
Posielam ti pohľadnice z miest,
 G Emi G Emi
kde som zišiel zo služobných ciest,
 C G D G
mám sa výborne, mám kde spať a mám čo jesť.

15. Muzikant (Miloš Dvořáček)

1. A Hmi A E A
Zdál se mi, má milá, jednou sen,
 E $F\#mi$ E H E
zdál se mi, má milá, jednou sen,
 A Hmi $C\#mi$ Hmi A E
žes' prišla k nám, žes' prišla k nám,
 A Hmi A Hmi $C\#mi$ E
já jsem maširoval pod oknem,
 A Hmi $C\#mi$ Hmi A E
žes' prišla k nám, žes' prišla k nám,
 A Hmi A E A
já jsem maširoval pod oknem.

2. [: To nebyl, můj milej, žádněj sen, :]
[: já prišla k vám, já prišla k vám,
ty jsi byl na vojnu odveden. :]

3. [: Na vojnu do Hradce Králové, :]
[: tam prej na nás, tam prej na nás
šavlema blejskají Prajzové. :]

4. [: Tejden už v zákopu ležíme, :]
[: co přijde dál, co přijde dál,
kdy budem ládovat, nevíme. :]

5. [: Vtom se zved' větríček májovej, :]
[: od Prajza k nám, od Prajza k nám
přinesl papírek notovej. :]

6. [: Tak mě tu máš zase, má milá, :]
[: proč měl bych jít s Prajzem se bít,
když on je muzikant jako já. :]

16. Nechoď do klášteřa (Javory)

R: A D A
Tam někde v trávě pod jedlí pobledlá holka právě dlí,
 E A
srdce má ďáblem posedlý.

1. A
Nenechej tu holku smutnou schovat se pod černou kutnou,
 E
odveď ji od dveří klášterních,
 E^7
klášter, ten ji nezachráni, seber se a spěchej za ní,
 A
jenom ty jí můžeš vrátit smích.

2. Ukloň se tý holce smutný a, jestli to bude nutný,
pláštěm svým jí slzy osušíš,
vymysli si píseň něžnou, nazvi ji v té písni kněžnou,
jdi k ní blíž a blíž a ještě blíž.

R: 3. Nenechej tu holku smutnou schovat se pod černou kutnou,
pohleď, jak se trápí v modlitbách,
z jezera jí přines leknín, ukloň se a potom smekni,
zpívej, dokud nezašeptá „ach!“

R: Já jenom jedno přání mám: být na tvém místě chvíli sám,
jdi k ní, a jak ti povídám.

R: Já jenom jedno přání mám: být na tvém místě chvíli sám,
jdi k ní a Pánbůh žehnej vám.

17. Na skleničku s Napoleonem (Bonsai)

1. C D G
Kamelot poslední list prodává, kabáty límce zvedají,
 C D G C
zbývají poslední chvílky, to jenom na mne čekají,
 D G C D
sotva vydechnout mě nechají, už se hádají o drobné,
 G $C(D)$ $D(G)$
myšky před očima běhají, [: to je těm holkám podobné. :]

R: G D
Opilý tulák bere srdce do dlaní,
 C D G C
je natolik živé, až strach nahání,
 D G
horké a vroucí jak vlastní dech,
 C D G
[: neštěstí nechodí po horách, rádo chodí po lidech. :]

2. Rozhovor zakopnul o patník, kliky voní mosazí,
být chvíli jiným pánem, to mě vždycky dorazí,
Napoleon moje kroky provází a úplně mi rozumí,
když sálem prochází, [: i když pít moc neumí. :]

R: 3. Klaunům se zachtělo dramata hrát, náměty mezi námi hle-
dají,
žízlivým praskají žilky, to jak ten kravál dělají,
když ukončí své tažení, dobré od zlého trhají,
a pak je spolu zase ožení, [: a léta běží, vážení. : :]

18. Opusceny banik z Wilk-Barroch (Jozef Baran)

1. *Emi H⁷ Emi*
Moja žena v starym kraju a ja tu,
Emi⁷ Emi
hledam sebe v Americe robotu,
G Ami
našol ja ju u Wilk-Barroch u majnoch,
Emi H⁷ Emi
len keby mi mily Panboh dopomoh.
2. Každé rano ja še muším hajsovac,
štyri kary na šichtu naladovac,
ohlednem še tristo razy v hodzine,
či me uhli a bi rak nezabije.
3. A jak prišla jedenasta hodzina,
už moj majner še do domu odbira,
už ja nemam vo vtej majne nikoho,
len mileho Panaboha sameho.
4. Ach, Bože moj, dopomož mi dotobic
a sčestlivo še do domu navracic
ku tej mojej milej žene i dzecom,
vyslyš žadosc v mojím šerdcu žalostnom.

19. Odcházejí (Folk trio)

1. *Ami Dmi E Ami*
Milovice, Milovice, držíme se za pravice,
Dmi E Ami E
slzy nám z očí na pásy tanků kanou,
Ami Dmi E Ami
odcházejí, odcházejí, ani se na nás neusmějí,
Dmi E Ami
nu vot, rebjata, kdy zase na shledanou?
F
Marně jste tvrdili, že je to špásem,
C
když jste mi přejeli nohu pásem,
Dmi
naposled zavoní výfuky ZILů,
E Ami Dmi E Ami
a vy se vraťte do civilu, urá!
2. Za Mimoní, za Mimoní zjara kytky krásně voní
benzínem, naftou, olejem, kerosínem,
ryby-raky, ryby-raky volaj' z vody na vojáky,
když ruský pirožky zapijí českým vínem.
Tak už si spakujte svy křídla míru,
koukněte, kde nechal tesař díru,
v huňatých ušankách a s hvězdou na čele
startujte, molodci, ptáky z ocele, urá!
3. V Boleslavi, v Boleslavi od rána se zase slaví,
víno a vodka se prolévá vyschlým krkem,
pod hradbama, pod hradbama loučí se Voloda s děvčatama,
loučí se naposled ještě před úprkem.
Budeme vzpomínat na věčné časy,
Las Vegas to bylo pro vás asi,
ještě ti přibyla poslední šmelina -
- sádové sousoší V.I.Lenina, urá!
4. Od Turnova, od Turnova přišla zpráva staronová:
chceš-li být boháčem, přijed si vybrat ženu,
děvušek je jako kvítí, každá ráda zaplatí ti
za lejštro oddací jakoukoliv cenu.
Možná, že majorek vzpomněl si na mamku,
když v Českým ráji hloubil si zemljanku,
do vlasti vrátí se bez svojí dcery,
ničemo, jen konec je tvý éry, urá!
5. Vysoké Mýto, Vysoké Mýto, osiří kasárna, to je mi líto,
ráno mě na šichtu rachot kol neprobudí,
u čistírny, u čistírny nadává občan jinak mírný -
- kabát mu pocákal nákladák s nápisem „LJUDI“.
Možná ti na cestu zamává šátkem,
nebo tě požene handgranátkem,
jestliže pláču, tak po cibuli,
a komín Karosy na východ hulí, urá, urá, urá, urá!

20. Okolo Dunaja (Prešporok)

1. *Emi*
Okolo Dunaja chodili šuhaja,
jeden z nich, najkrajší, padol do Dunaja,
G Hmi A
jeden z nich, najkrajší, padol do Dunaja,
G Hmi A Hmi
jeden z nich, najkrajší, padol do Dunaja.
2. A to bol môj braček, ja som sestra jeho,
mala som z troch bratov toho najkrajšieho,
išla bych ho hľadať dolu tým Dunajom,
ale neviem, ktorým, ktorým letel krajom.
3. Dunaj je široký, na široko beží,
ktovie, v ktorom plesi môj dobrý brat leží,
my sme sa ľúbili ako dva holuby,
len raz preč zaletel, nevráti sa nikdy.
4. Dunaju, Dunaju, ty voda hltavá,
ktovie, kolkos' ľudí v sebe utopila,
ktovie, kolkos' ľudí v sebe utopila,
ktovie, kolkos' ľudí v sebe utopila ...

21. Opona (Kantori)

1. *C G F C*
Sálem zní potlesk poslední,
F C G
ještě chvíli máš proč se smát,
C G F C
sbíráš z něj všechno nevšední,
F C G
i když ti předtím zněl už tisíckrát.
2. Slábne smích i reflektorů zář,
končí další den úklonu,
skládáš cajk, obracíš kalendář
za zaprášenou oponou.
- Ami*
R: A pak zavřou kram a jseš v autě sám,
G Ami
stále dál štych do očí svítí
a z rádia zas slyšíš vlastní hlas,
G Ami G Ami G
na na na ...
3. Ráno spíš, jas oken zářících,
vůni černé kávy si dát,
závidíš všem lidem v ulicích,
na chvíli jdeš na domov si hrát.
- R:** A zas jedeš dál, vstoupíš na portál,
kdopak ví, kolikrát's tu zpíval,
pak přijde tvůj čas, slyšíš vlastní hlas,
na na na ...

4.=1.

5.=2.

22. Orloj (Miloš Janoušek)

1. *C Dmi C F C*
Pod pražským orlojem stáli turisté,
Dmi G
otvárali ústa a na Pentaxoch clonu,
C Dmi C F C
hledeli, civeli, žmúrali, čumeli,
C Dmi C F C
komuže tí svátí asi patria, komu?
2. Šekové knížky hned' chceli vytiahnuť,
perečkom napísať príslušnú sumu,
vôbec ich, cudzincov, netrápi, čo náš ľud
preinvestoval tu práce a umu.
3. My však svojich svätých, my ich nepredáme,
nepatria nikomu, sú naši spoloční,
čerstvo zmaľovaní za vrátkami sedia,
majú dosť pohybu, sú totiž otoční.

23. Ptáci a ryby (Maskara)

1. *Ami Ami Ami Ami*
Kdybych tak měl křídla, k slunci bych odletěl,
Ami F G E Ami
kdybych tak měl ploutve, do moře bych odplaval,
Ami Ami Ami
kdybych tak měl rozum, k ránu bych odešel
Ami F G E Ami
od tebe někam pryč, od tebe někam dál.
2. Kdyby jsi měl křídla, slunce bych spálila,
kdyby jsi měl ploutve, moře bych vylila,
kdyby jsi měl rozum, tiše bych plakala,
však by jsi ho ztratil, kdybych tě prosila.
- Ami C Ami C*
R: Kdyby, kdyby, kdyby, kdyby, kdyby, kdyby,
Emi Ami G E Ami
uletět můžou ptáci, odplavat ryby.
- R:**
3. Kdybych měla křídla, k hvězdám bych letěla,
kdybych měla ploutve, řekou bych utekla,
kdybych měla rozum, šla bych pryč zvečera,
daleko od tebe jako tma od světla.
4. Kdybys měla křídla, hvězdy bych shazoval,
kdybys měla ploutve, řeky bych vysušil,
kdybys měla rozum, chvíli bych trucoval,
však bys ho ztratila, kdybych tě odprosil.

R:

R:

R:

24. Pinkulínek (Sluníčko)

1. $\begin{matrix} E & & E_{sus4} \\ & & F^\# \end{matrix}$
 Můj brácha, ten má kytaru,
 $\begin{matrix} E & & E_{sus4} \\ & & F^\# \end{matrix}$
 ségra na klavír si pinká,
 $\begin{matrix} E \\ G^\# \end{matrix}$ $\begin{matrix} E_{sus4} \\ F^\# \end{matrix}$
 jenom já na nic nehraju,
 $\begin{matrix} E & H^7 & E \end{matrix}$
 [: ale mám Pinkulínka. :]
 $\begin{matrix} C^\#mi & & G^\#mi & A & H & E \end{matrix}$
 Chodíme spolu na houby a vaříme si kávu,
 $\begin{matrix} C^\#mi & & G^\#mi & A & H & E & E^6 & E \end{matrix}$
 pak vlezeme si do trouby jen tak, pro zábavu.

R: $\begin{matrix} E & & G^\# & & A & & H & & E \end{matrix}$
 [: Pinkulínek - kamarád, ten si bude s námi hrát,
 $\begin{matrix} G^\# & & A & & H & & E \end{matrix}$
 Pinkulínek - kamarád, ten má děti rád. :]

2. Plujeme v loďce z oříšku
 a malujeme duhu,
 pijeme rosu z kalíšků
 [: a nepoznáme nudu. :]
 On pohádky mi povídá, pak schová moje věci,
 že je to skřítek-nezbeda, to poznali jste přeci.

R:

26. Samotář (Jiří Polák - Sup)

1. $\begin{matrix} Dmi & & F \end{matrix}$
 Prázdný ráno nevitá tvoje kroky ospalý,
 $\begin{matrix} C & & Dmi \end{matrix}$
 prázdný ráno nevitá ničí smích,
 $\begin{matrix} F \end{matrix}$
 jenom v trávě mlhy cár, v dlaních máš pár krůpějí,
 $\begin{matrix} C & & Dmi \end{matrix}$
 nejsou slzy, ale klidně mohou být.

- R: $\begin{matrix} F \end{matrix}$
 Zůstals' sám jako starej klíč,
 $\begin{matrix} C \end{matrix}$
 všichni jsou dávno, dávno pryč,
 $\begin{matrix} Dmi & B^b & A \end{matrix}$
 jenom občas ještě vidáš jejich tvář,
 $\begin{matrix} Dmi \end{matrix}$
 vstáváš sám a sám jdeš spát,
 $\begin{matrix} F \end{matrix}$
 zapomínáš, měls' je rád,
 $\begin{matrix} C & & Dmi \end{matrix}$
 vidíš, tak nějak se rodí samotář.
 2. Ještě včera šlo vás víc, zněly hlasy, zněl váš smích,
 ještě včera znělo slovo „kamarád“,
 přišel den, který všechno smyl, vaše cesty zatočil,
 jenom tvoje cesta stejná zůstává.

R:

25. Redukovaný dialóg (Martin Mašek)

1. $\begin{matrix} Ami & Dmi & Ami & E^7 \end{matrix}$
 Na dverách nápis „Vstup povolený“,
 $\begin{matrix} Ami & Dmi & Ami & E^7 \end{matrix}$
 vyvalím oči, som prevkapaný,
 $\begin{matrix} Dmi & G & C & E^7 \end{matrix}$
 keď stisnem kľučku, však zamknuté je,
 $\begin{matrix} Ami & Dmi & Ami & E^7 & Ami & E^7 & Ami \end{matrix}$
 tak potichúčku a bez nádeje do kľúčovej dierky pozerám.
2. Maličkým otvorom, fragmentom diery
 oko na mňa civí z druhej strany dveri,
 zašeptám: „Hej, vy tam,“ a oko zamrká mi,
 potom sa opýtam, či sme sami a kde je dnu a kde je von.
3. Na svojej strane každý si stojí,
 nie sme si cudzí a nie sme svoji,
 každý si myslí za seba slová,
 chvíľu sa smeje, potom sa schová a z dierky vanie prievan.
4. Podivný dialóg z oka do oka,
 ťažko je uveriť a ľahko robiť otroka,
 len nápis hlása a oko mrká,
 $\begin{matrix} Ami & E & Ami^6 \end{matrix}$
 čo všetko dá sa spraviť pre človeka.

27. Štvrtý rozmer (Julo Kazimír)

1. $\begin{matrix} C & G & C & F & G & C \end{matrix}$
 $\begin{matrix} G & C & F & G & C & G \end{matrix}$
 Štyri sú ročné obdobia, každé má inú tvár,
 na štyri svetové strany vedú cesty, ktorou sa dám,
 $\begin{matrix} Ami & F & G & C \end{matrix}$
 štyri sú farby kariet, štyria hráči hrajú len bridž,
 $\begin{matrix} F & C & G & C \end{matrix}$
 štyri sú evanjeliá, štyri má ramená kríž.
2. Štyri sú na husliach struny, každá má iný tón,
 na štyroch nohách stojí stolička i pyšný trón,
 štyri sú krvné skupiny, štyri oddiely srdce zas má,
 na štvrtom prste obrúčka, štvrtý pád vraví, koho máš rád.
- R: $\begin{matrix} B^b & & Ami & & B^b & & F \end{matrix}$
 $\begin{matrix} B^b & & Ami & & B^b & & C \end{matrix}$
 Len medzi štyrmi očami, v prítmi štyroch stien pochopíš raz,
 $\begin{matrix} F & G \end{matrix}$
 štvorlístok možno prináša šťastie, ale štvrtý rozmer je v nás,
 štvrtý rozmer v nás.
3. Štyri sú oceány, príliv ženie vlny k nám,
 vždy štvrtý rok je priestupný, neomylný je kalendár,
 štyri má fázy luna, štyri sú povahy v nás,
 štvormocný býva uhlík, štyri diely má život náš.

R:

28. Strom (Ozvěna)

1. *Ami G*
Polní cestou kráčeli šumaři do visky hrát,
Ami G
svatby, pohřby tahle cesta poznala mnohokrát,
F G Ami
po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil
F G E
a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.
- R:** *A*
A on tam stál, a on tam stál,
F#mi
a koukal do polí, a koukal do polí,
D E
a byl jak král, a byl jak král, sám v celém okolí,
A F#mi D Dmi
korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata,
A E A
a jeho pokladem byla tráva střapatá.
2. Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl
jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl,
a z visky bylo město a to město začlo chtít
asfaltový koberec až na náměstí mít.
- R:**
3. Že strom v cestě plánované, to malý problém byl,
ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil,
tak naposled se do nebe náš strom pak podíval
a tupou ránu do větroví už snad ani nevnímal.
- R:**
4. Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
a tak kousek od nové cesty smutný pařež stál,
dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával
a jen přítel vítr si o něm píseň na strništích z nouze hrál.
- R:** Jak tam stál, stál tam sám,
a koukal do polí, a koukal do polí,
a byl jak král, a byl jak král, sám v celém okolí,
korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata,
a jeho pokladem byla tráva střapatá ...

29. Svadba (Martin Machalík)

1. *G Dmi F C G*
Nádherné je ráno, vločky sněhu keď klesajú z oblohy,
Dmi F C G
nádherné je ráno, črievičky zlaté keď obúvaš si na nohy,
Dmi F C G
priezračný tvoj závoj prezrádza mi, aký je dnes deň,
Dmi F C G
tvoje tiché „áno“, všetko je to ako pekný sen.
F C G
- R:** *F C G*
Vtom priletí vložka s ľudskou tvárou,
F C G
či sme šťastní, opýta sa nás,
F C G
ty jej na to povieš tiché „áno“,
F C G
ja som šťastný, počujem ho druhý raz,
F C G
všetko dobré, všetko dobré praje nám,
F C G
všetko dobré, všetko dobré praje nám,
F C G Dmi G
všetko dobré, všetko dobré praje nám, na na na ...
2. Potom niekde v diaľke mizne nežná vložka, a ty s ňou,
moje šťastie krátke vymieňa sa s inou podobou,
pootvorím viečka, vidím okno, za ním biely deň,
vložka s tvou tvárou nežne sadá na špinavú zem.
- 3.=1.

30. Spiaca žena (Dušan Valúch)

1. *Ami*
V noci ma budí detský kašeľ,
H7
v noci ma budí detský plač,
Ami
hľadanie krupicovej kaše
H7
a súboj s tmou o vypínač,
Dmi Ami
ja ale nemienim sa pohnúť,
Dmi Ami
ani sa veru nepohnem,
Dmi Ami
slabo ste ma, mamko, ohýbali,
G F Ami
ja sám sa už teraz, vprostred noci, neohnem.
2. Našťastie deti kričia: „Mama!“ ,
vedia, kde hľadať útechu,
príroda čo-to rieši sama,
to býva základ úspechu,
žena hneď hypnoticky vstáva,
ďalej spí, a pritom funguje,
jedno kŕmi, druhé cikať dáva,
spiaca žena v jednom švungu je, je, je, je, pa pa pa ...
3. Nemôžem odtrhnúť z nej oči,
s láskou ju tajne sledujem,
šikovne sa zvráta a točí,
vôbec nič ju nedeprimuje,
chcem, ale nevydržím čakať,
kým obnoví tu kľud a mier,
žena spí a asi ani nevie, ako musí makať,
a mňa uspáva mixér, ktorý vrčí spoza dvier, jé, jé.
4. Ráno mi budík v uchu brní,
ráno je ako zaucho,
žena vyzerá, že ešte chrní,
a ja s aktovkou pod pazuchou
deriem sa spod periny k dverám,
cez kúpeľňu prebíjam sa vpred,
prostriedky príliš nevyberám,
ide tu o lepší, krajší svet.
5. Spiaca žena pootvorí oči,
s láskou ma tajne sleduje,
vie, že necúvnam a nezabočím,
aj keď práve nenapredujem,
vie, že by pristal mojím perám
úsmev, keď kliesnim cestu vpred,
vie, že prostriedky nevyberám,
H E
vie, že prostriedkov niet.

31. Tenkrát (Sekvoj)

1. Tenkrát, když jsme táhli na sever,
parta drsnejch chlápků, psi a já,
dělal jsem to, holka, pro tebe,
dyť prej jsem tvrdej mužskej jako skála.
2. Tenkrát, když jsme táhli se zbožím,
tys' mě možná pustit nechtěla,
v krčmě jsem řval, že se nebojím,
já nechtěl, abyses mi zase smála.
- R: A teď se s hrůzou deru dopředu a dechám sněžnej prach,
nemyslím ani na tebe, mám strach, jen strach,
a teď se s hrůzou deru dopředu, jó, proč jsem tě chtěl mít,
polykám sliny vod krve, chci žít, jen žít, jen žít.
3. Tenkrát, holka, jsem si tě chtěl vzít,
z naší party já jsem nebyl sám,
a teď můžu jenom vztekle klít,
modlit se a brečet, kde je máma.
4. Vzpírám pěsti ledem vomrzlý,
blázen, blbej frajer, to jsem já,
kde jsou psi a saně se zbožím,
kde je Bůh a proč tu není s náma?
- R:
R:

32. To se nedá vydržet (Střepy)

1. Já proplul už kdejakou louží
a snad každěj přístav už znám,
už přežil jsem dost krutejch bouří
a pár šrámů ve tváři mám.
2. Už zvyk' jsem si pít slanou vodu
a jedním vokem pozorovat svět
a shánět Luxol na dřevěnou nohu,
jó, tohle všechno dá se vydržet.
- R: Jenže nedá se vydržet, holka, ta tvá něžná láska,
věř, nemůžu celou noc v posteli s nebesy spát,
a v koupeli s pěnou mi má hroší kůže hned praská
a roste mi břicho, když nedáš mi pocítit hlad.
3. Už život mi na vlásku visel
a vím o mořský nemoci svý,
už jsem na ráhně pískal jak sysel,
když blížily se chvíle zlý.
4. Už nějakou vzpouru jsem přežil,
zvyk' jsem si na jinej svět
a tím, že jen sobě jsem věřil,
dalo se všechno vydržet.
- R:
R:

33. Topil som sa, topil (Julo Kazimír)

1. Topil som sa, topil, ešte bolo svetlo,
už ani presne neviem, čo ma k tomu viedlo,
viedlo, viedlo, viedlo.
2. „Ach, ľudia, dobrí ľudia,“ kričal som na ratu,
„pomôžte mi niekto, mám ženu, deti a chatu,
a chatu, a chatu, a chatu!“
3. „My vôbec nie sme dobrí,“ kričali spoza plotu,
„čo sa tu máš čo topiť v pracovnú sobotu,
sobotu, sobotu, sobotu?“
4. „Ach, ľudia, zlatí ľudia, som človek ako vy, z mesta,
išiel som si zaplávať, vyfučala mi vesta,
mi vesta, mi vesta, mi vesta.“
5. „No vidíš, to máš z teho, a ešte aj v takém horku,
ná, šak keď nevíš plávať, hybaj na Matadorku,
Matadorku, Matadorku, Matadorku!“
6. „Ach, ľudia, zlatí ľudia, veď druhýkrát aj pôjdem,
len ma vyťahnite, kým k najhoršiemu dôjde,
dôjde, dôjde, dôjde!“
7. „K najhoršiemu už došlo, ná, nemal si si začať,
my si nezvykneme prsty páliť ani máčať,
ani máčať, ani máčať, ani máčať.“
8. „Už dlho nevydrží,“ zakričal niekto z davu,
„to je dobré, kukajte, už mu vidno len hlavu,
len hlavu, len hlavu, len hlavu!“
9. „Nejak ho slabo očut, šak nemá už ani dychu,
doneste niekdo vidly, neneháme ho v štychu,
ho v štychu, ho v štychu, ho v štychu!“
10. Topil som sa, topil, nemali pre mňa steblo,
tak mám na pamiatku päť dier pod pravým rebrom ...

34. Uprostred (Peter Michalovič)

1. Uprostred krokov, v ktorých na seba sa čaká,
uprostred slov, ktoré mi dávno splyvajú,
uprostred hry, čo bez konca vždy pokračuje niekam,
uprostred budov, ktoré časom menia fasádu.
2. Uprostred davu, ktorý sa tlačí k východu,
uprostred otázok, po ktorých chceme vedieť, čo sa chystá,
uprostred odpovedí, ktoré opäť k otázkam povedú,
uprostred čakania na ďalšie biele miesta.
- R: Uprostred ľudí, ktorí idú mlčky po chodníku,
zdá sa mi neskutočné, ako kráčam sám,
kričím len preto, aby prerušil som ticho,
a potom vychripeným hlasom dni v týždni počítam.
3. Uprostred lásky, čo mizne pri pohľade zblízka,
uprostred dohadov po šiestej časti seriálu,
uprostred svetiel, ktoré žiaria od sídliska,
uprostred nepokoja, ktorý prerastá nám cez hlavu.
4. Uprostred cesty, keď už nie je času pozrieť naspäť,
uprostred konca, ktorý začne, keď rozsvieti sa v kine,
uprostred hľadania, keď zlyháva nám pamäť,
uprostred zmätku, v ktorom deň pomalu plynie.
- R:

35. Variace na renesanční téma (Vladimír Mišík / Václav Hrabě)

Ami F G Ami
 Láska je jako večernice plující noční oblohou,
 F G Ami
 zavřete dveře na petlice, zhasněte v domě všechny svíce
 Ami F G Ami
 Láska je jako krásná loď, která ztratila kapitána,
 F G Ami
 námořníkům se třesou ruce a bojí se, co bude zrána,
 F G Ami
 láska je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd,
 Ami F G Ami
 Láska je jako večernice plující noční oblohou,
 F G Ami
 náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou,
 G Ami C $\frac{G}{H}$ Ami $\frac{C}{G}$ D F Ami
 mrtví milovat nemohou ...

36. Výklad obchodného domu (Miloš Janoušek)

Ami Dmi Ami Dmi Ami Dmi E
 Výklad obchodného domu leskne sa a pred ním cesta,
 Dmi C G Ami F^{maj7}
 dvaja chodievame k tomu
 Ami Dmi Ami
 zrkadlu uprostred mesta,
 Dmi Ami Dmi C Dmi E
 veľké okno plné tváří, nábytku a postáv bez šiat,
 F C G Ami F^{maj7}
 zrkadlíme sa v ňom traja:
 Ami Dmi Ami G F G Ami
 ty, ja a tiež električka, ktorá prešla.
 Dmi Ami Dmi C Dmi E
 Jedného dňa v tom výkladnom oku odrážať sa budeš celá,
 F C G Ami F^{maj7}
 ja v čiernom a ty vedľa mňa
 Ami Dmi Ami G F G Ami
 v závoji a celá biela, celá biela ...

37. V širom poli hruška (2 až 3)

1. V širom poli hruška, zelený vrštek má,
 G F Dmi C Dmi
 G F Gmi C Dmi
 v širom poli hruška, zelený vrštek má,
 Ami Dmi F C Dmi
 [: pod ňou sedí milá, s milým sa karty hrá. :]
2. [: Jak sa oni hrali, tak sa milovali, :]
 [: od veľkej ľúbosti obidva zaspali. :]
3. [: „Vstávaj, Hančo, hore, už je napoludnie, :]
 [: poď ma vyprevadiť za vaše záhumnie.“ :]
4. [: A jak oni išli cez zelenú lúčku, :]
 [: chytil ju Janiček za jej pravú rúčku. :]
5. [: Za jej pravú rúčku, za obidva bôčky, :]
 [: a tak ju zahodil do najhoršej vody. :]
6. [: Teraz plávaj, milá, od kraja do kraja, :]
 [: keď more preplávaš, vtedy budeš moja. :]
7. [: Plávala, plávala, v prostriedku zastala, :]
 [: na všetky poctivé panenky zvolala. :]
8. [: „Zo mňa si, panenky, zo mňa príklad berte, :]
 [: falošným mládencom klamať sa nedajte!“ :]

38. Ztráty a nálezy (Hlavolam)

1. Ami G
 Kolikrát jsem minul tuhleto výlohu s panáčkem od sazí,
 Dmi Ami E
 nikdy jsem nepřišel na to, co znamená „ztráty a nálezy“,
 Ami G
 když dneska pomyslím na ta dvě slovíčka, trochu mě zamrazí,
 Dmi Ami E
 vždyť i v mém životě hrají hlavní roli ztráty a nálezy.
- R:** Ami F G C
 A tak ať hledám či nehledám, staré ztrácím, nové nalézám,
 Ami F E
 něco mám a pak nemám zase nic,
 Ami F G C
 říkají, že je jen klam úsměv čarokrásných dam,
 Ami F E
 stále ztrácím a nalézám, někdy málo a někdy víc.
2. Najít můžeš černé peklo a ztratit zas nejmodřejší nebe,
 vždycky však pamatuj na ztráty-nálezy, nechoď hledat sebe,
 až jednou uvidíš, že nemáš vůbec nic, neztrácej naději,
 vždyť kdo hledá, najde, a tak znovu hledat začínej raději.
- R:** Jednou ten koloběh poznáš, že staré ztrácíš, nové nalézáš,
 něco máš a hned nemáš zase nic,
 proto včerejšek dnes smaž, málo vezmeš a snad více dáš,
 stále ztrácíš a nalézáš, někdy málo a někdy víc.
 Ami G Dmi Ami E Ami
- :** Co dál k tomu říct ...

39. Zo srdca (Edo Kléna)

1. G
 Slovíčko ku slovu, bude veta,
 D Ami⁷ B^b
 z myšlienok pred spaním pieseň spleťám,
 G
 učím sa po tenkom ľade chodiť,
 D Ami⁷ B^b
 učím sa tie správne slová voliť.
- R:** Ami⁷ G
 Klamať v piesni sa snáď nenaučím,
 Ami⁷ G
 čo sa učím, div sa nerozpučím,
 Ami⁷ G Ami⁷ C G Emi C G Ami⁷ G
 na na na ...
2. Ťažko však je nebyť kompromisný,
 na slová od srdca som viac prísny,
 rozum by podľahol jedna radosť,
 v srdci však ukrývam svoju mladosť.
- R:** 3. Zo srdca spievam si, čo si myslím,
 srdce nemá rado kompromisy,
 na záver len skromnú radu chcem dať:
 D Ami⁷ C G Emi C G Ami⁷ G
 ak máš v sebe srdce, tak sa ním riad!

2.	František Kasl	At' hodí kamenem	1
1.	Martin Mašek	Až doslůžim	1
4.	Peter Malovič	Bohužiaľ	1
3.	Sklo	Bože môj, otče môj	1
5.	Chrupa	Diego	1
6.	Pražce	Jabko	2
7.	Zrcadlo	Jdou, a tak si jdou	2
8.	Václav Neckář / Harry Belafonte	Jedenkrát	2
9.	Javory	Kdo prošel blátem a louží	2
10.	Javory	Kdysi před léty	2
14.	Dušan Valúch	Mám sa výborne	4
11.	Marsyas	Marsyas a Apollón	3
12.	Folklok	May Day	3
13.	???	Moravská	3
15.	Miloš Dvořáček	Muzikant	4
17.	Bonsai	Na skleničku s Napoleonem	4
16.	Javory	Nechod do kláštera	4
19.	Folk trio	Odcházejí	5
20.	Prešporok	Okolo Dunaja	6
21.	Kantoři	Opona	6
18.	Jozef Baran	Opusceny banik z Wilk-Barroch	5
22.	Miloš Janoušek	Orloj	6
24.	Sluníčko	Pinkulínek	7
23.	Maskara	Ptáci a ryby	6
25.	Martin Mašek	Redukovaný dialóg	7
26.	Jiří Polák - Sup	Samotář	7
30.	Dušan Valúch	Spiaca žena	8
28.	Ozvěna	Strom	8
29.	Martin Machalík	Svadba	8
27.	Julo Kazimír	Štvrtý rozmer	7
31.	Sekvoj	Tenkrát	9
33.	Julo Kazimír	Topil som sa, topil	9
32.	Střepy	To se nedá vydržet	9
34.	Peter Michalovič	Uprostred	9
35.	Vladimír Mišík / Václav Hrabě	Variace na renesanční téma	10
37.	2 až 3	V šírom poli hruška	10
36.	Miloš Janoušek	Výklad obchodného domu	10
39.	Edo Kléna	Zo srdca	10
38.	Hlavalam	Ztráty a nálezky	10